

SAMENVATTEND VERSLAG OVER HET WERK DER PRODUCTENCOMMISSIES

(No. 6)

COMITE INTERIMAIRE van de Landbouwconferentie

De besprekingen in de productencommissies voor granen, zuivel en groenten en fruit werden begin September hervat, terwijl voorts de commissie voor vee en vlees voor de eerste maal bijeenkwam. De in vorige verslagen gesignaleerde tendenties bij het werk dezer productengroepen blijken zich ook na de tweede zitting van het Comité Intérimaire onverminderd te handhaven. De huidige stand van zaken in de subgroepen kan als volgt worden samengevat.

Granen

De subcommissie voor granen is bijeen geweest van 8 t/m 12 September 1953. Frankrijk en Turkije hebben met grote hardnekkigheid hun pogingen voortgezet om een gegarandeerde afzet van bestaande en toekomstige overschotten tegen "Europese" prijzen voor de andere landen aanvaardbaar te maken. Uiteraard is de te verlenen compensatie hierbij een belangrijke rol blijven spelen. Men is er in deze groep reeds toe gekomen over te leveren resp. af te nemen kwantiteiten te spreken, alhoewel erkend moet worden dat de door sommige importlanden genoemde hoeveelheden er op duiden dat men nog niet uit het stadium van de "wishfull thinking" is.

Van Nederlandse zijde heeft men er nog eens nadrukkelijk op gewezen dat men hier zuiver theoretisch te werk gaat, er van uitgaande, dat voor een interim periode een soort tarwe overeenkomst aanvaardbaar zou blijken (hetgeen thans in het geheel niet het geval is) en voorts dat men het over prijzen, kwaliteiten enz. eens zou worden. Herinnerd zij in dit verband aan het feit, dat de grootste importeur (het Verenigd Koninkrijk) reeds tijdens de tweede zitting van het Comité Intérimaire uitdrukkelijk heeft verklaard, dat het aan geen enkele overeenkomst zou meedoen. Aangezien de meeste importerende landen bereid bleken een importcijfer op te geven, heeft de Nederlandse delegatie zich hiertegen niet verzet, echter onder het nadrukkelijke voorbehoud, dat door het noemen van een kwantum (30.000 ton) de Nederlandse Regering zich geenszins tot afname van een dergelijk kwantum bindt. Uitvoerig werd daarna gediscussieerd over de prijzen, waarbij achtereenvolgens voorstellen van Belgische, Franse, Turkse en Nederlandse zijde in behandeling kwamen.

Er wordt thans een voorstel uitgewerkt over de Europese verhandelingsprijs. Men wil deze vaststellen op basis van de binnenlandse prijzen der verschillende landen en de importprijs (I.W.A.). Volgens de laatste berichten blijkt men dan uit te komen op een prijs die ca. 10% hoger ligt dan de wereldmarktprijs. Handhaaft men dit systeem dan heeft men het ernstige bezwaar dat genoemd percentage bij dalende wereldmarktprijs steeds groter wordt terwijl voorts het aflopend karakter van de Europese prijs geheel teloor is gegaan. In de besprekingen der laatste dagen is gebleken dat de Belgen en Denen weinig voor deze opzet voelen omdat beide landen in ca. 5 jaar de Europese prijs verlaagd willen zien tot de wereldmarktprijs. Vooral van Turkse zijde wordt aandrang uitgeoefend op de importlanden een "reëlere" opgave te doen van hun importmogelijkheden.

Zuivel

De groep van zuiveldeskundigen kwam opnieuw bijeen in de week van 31 Augustus

Min. Land, 63 Arch 4, Int. Land
Commissie Comité Intérimaire
Verslagen Productencommissies

t/m 5 September 1953 om aan de hand van de "Compte-rendu de la Réunion du Groupe d'Experts sur les Produits Laitiers" (AG.CI/PL 4) over te gaan tot verdere uitwerking van het pré-rapport (Ag.CI/PL 3 Rév.). Bleef men tot voor kort in deze groep zeer vaag, tijdens deze zitting is men er in geslaagd, met name inzake het minimum-prijzen stelsel, in snel tempo tot meer concrete voorstellen te komen.

In de aanvang der discussies heeft men vooral aandacht besteed aan de harmonisatie van de productievoorwaarden, de coördinatie van de zuivelpolitiek, de consumptie en de opslag. Een positieve bijdrage hebben deze discussies echter niet geleverd.

De debatten over de nadere uitwerking van de systemen, welke moeten leiden tot een vrijer handelsverkeer, vormden de hoofdschotel der besprekingen. Het gaat hier om een tweetal systemen: een stelsel van contingenten en een minimumprijzen systeem. De besprekingen over het eerste punt hebben geen enkel nieuw aspect opgeleverd. Uitvoerig werd gesproken over de vraag of deze contingenten globaal moeten zijn of niet; bilateraal dan wel multilateraal zouden moeten worden vastgesteld; hoe de omvang moest worden bepaald en op welke wijze herzieningen tot stand zouden kunnen komen.

De besprekingen werden volledig beheerst door de geest hoe elk der invoerende landen de best mogelijke protectionistische middelen ter beschikking kan houden. Van Nederlandse zijde werd stelling genomen tegen elke uitspraak, die aan het begrip contingent een afname - of leveringsverplichting wilde toekennen. Tenslotte kwamen van Franse zijde met een definitie, die geen tegenspraak ontmoette nl. dat de multilateraal vastgestelde contingenten de mogelijkheden bieden, waarbinnen contracten worden gesloten, hetzij dat dit geschiedt door particulieren of door de Staat, hetzij voor lange of korte termijn.

Tot een duidelijke uitspraak betreffende de wijze van herziening der contingenten is het overigens niet gekomen. Op de vraag wie de quota zou moeten vaststellen c.q. herzien kwam geen duidelijk antwoord. De afkeer van een supra-nationaal lichaam was algemeen.

Inzake de minimum-prijzen werd van Nederlandse en Belgische zijde een uiteenzetting gegeven van het Benelux-systeem. Teneinde de discussies enigszins op gang te brengen werden in aansluiting daarop een aantal denkbeelden gelanceerd over de werking van een minimum-prijzen systeem voor boter aan de hand van de in Benelux verband opgedane ervaringen. De hoofdpunten daaruit zijn:

1. multilateraal wordt steeds voor een tijdvak van drie maanden voor ieder land een minimum invoerprijs vastgesteld, welke prijs successievelijk van jaar tot jaar moet worden verlaagd.
2. voor het geval dat geen overeenstemming omtrent de hoogte van deze prijs kan worden bereikt, moet er een mogelijkheid van arbitrage bestaan.
3. de exporterende landen bepalen hun prijs op basis van de af-fabrieksprijs voor boter.
4. teneinde noch de markt van het importerende noch van het exporterende land direct of indirect te verstoren, wordt door het exporterende land bij uitvoer naar een deelnemend land een heffing gelegd ten bedrage van het verschil tussen de minimum-prijs in het invoerende land en de af-fabrieksprijs in het uitvoerende land.
5. dit systeem beoogt in de overgangsfase tot de geunificeerde markt, de producent in het importerende land bescherming te verlenen tegenover de exporterende deelnemende landen. Dit moet impliceren, dat eenzelfde bescherming wordt geboden t.a.v. derde landen.

In feite brengt dit preferentie tussen de deelnemende landen mede. Het probleem is echter: hoe constateert men, dat levering al dan niet kan geschieden? Een oplossing daarvoor zou kunnen worden gevonden door te bepalen, dat indien de prijs in een importerend land boven een bepaald niveau stijgt, dit land de vrijheid heeft uit andere landen te importeren, mits niet beneden het niveau van de minimum-prijs.

6. het systeem impliceert voorts afschaffing van alle quantitatieve en kwalitatieve importbeperkingen.

De critiek op dit voorstel was tamelijk uniform. Tekenend is, dat principieel en algemeen het Duitse standpunt aanvaard werd, dat een multilateraal vastgestelde minimum-prijs niet acceptabel was, evenmin als een automatische jaarlijkse verlaging van de minimum-prijs. Hieruit moge duidelijk blijken, dat er geen sprake is van enige bereidheid afstand te doen van het op zuiver nationale voet gevoerde beschermings beleid! Besloten werd dat een redactiecommissie zou trachten een combinatie te formuleren van de voorstellen inzake contingenten en minimum-prijzen. De productengroep voor zuivel is op 17 September opnieuw bijeengekomen.

Groenten en fruit

De besprekingen in deze groep, welke van 1 t/m 4 en van 8 t/m 10 September 1953 bijeenkwam, leverde in zoverre een nieuw gezichtspunt op, dat besloten werd aan het Comité Intérimaire voorstellen te doen inzake de oprichting van een permanent orgaan voor groenten en fruit als onderdeel van de organisatie voor de Europese landbouwmarkten. De taak van dit orgaan zou in hoofdzaak op het technische vlak liggen. Gedacht is o.m. aan uniformering van de voorwaarden waaronder groenten en fruit in de verschillende landen aan de markt komen. Er is bij een aantal landen, vooral bij België en Duitsland, een duidelijke voorkeur aanwezig om de behandeling van deze kwesties in het kader van de Landbouw Conferentie te houden.

Ten aanzien van de maatregelen tot verruiming van het handelsverkeer in groenten en fruit heeft men voorgesteld een indeling te maken in 3 groepen.

- a. Volledige liberalisatie voor die producten, waarvan in een land geen of een geringe productie voorkomt.
- b. Een verlaging van de invoerrechten van die producten, welke een hoge bescherming genieten.
- c. Een systeem van minimum-prijzen voor die producten, welke in meerdere landen worden voortgebracht en het voorwerp zijn van internationale handel. Deze minimum-prijzen zouden multilateraal moeten worden vastgesteld en bij geschillen zou door middel van arbitrage uitspraak moeten worden gedaan.

Tegen deze voorstellen kwam van vele zijden verzet, hetzij omdat men zich niet kon verenigen met het beginsel van multilaterale vaststelling van minimum-prijzen, dan wel omdat men het principe van arbitrage verwierp. Tenslotte was er een groep van landen (waaronder Zwitserland) dat het systeem onaanvaardbaar acht in verband met zijn wetgeving en sluiting van de grens wenst ter bescherming van de eigen productie op het moment, dat deze voldoende wordt geacht voor de eigen voorziening.

Tijdens deze bespreking is de vraag aan de orde gesteld of de douane-unie tussen Nederland en België niet te beschouwen is als een discriminatoire preferentie, die moet vervallen in een Europese markt.

Uitgebreid is voorts gediscussieerd over de vorm van arbitrage ingeval van deloyale concurrentie. Besloten werd deze kwestie te verwijzen naar de commissie voor institutionele vraagstukken.

Vee en Vlees

Deze commissie kwam voor de eerste maal bijeen. De Deen Larssen werd zonder enige discussie tot voorzitter benoemd.

De besprekingen hebben zich voorshands beperkt tot de statistische gegevens over productie en consumptie. Besloten werd om aanvullende cijfers te vragen over 1952/53 en over de vooruitzichten voor 1954. Een redactie-comité, bestaande uit het secretariaat en de Nederlandse afgevaardigde zal zich bezig houden met het samenstellen van een nieuw statistisch overzicht.

De beraadslagingen in plenair comité zullen eind September of begin October worden voortgezet.

DE CHEF DER DIRECTIE
INTERNATIONALE ORGANISATIES,

(Mr J.J. v.d. Lee).

21-9-'53.

Ri/NK

D.I.O.

3297-100-53